

The Wara Waryam Singh Co-operative Agricultural Service Society
v. Gurbachan Singh, Patwari etc. (Koshal, J.)

ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਨਮਾਲੀ ਸੇਨ ਆਰਿਡ ਹੋਰ, (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਰੈਜ਼ ਨਿਆਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਖੋਜਾਂ ਹੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਪੀ. ਐਸ. ਪੱਤਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਵਾਤਾ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ ਸੋਸਾਇਟੀ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਪਟਵਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1973 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 409।

7 ਅਗਸਤ 1974 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV)— ਧਾਰਾ 63— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਧਾਰਾ 14— ਧਾਰਾ 14— ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਕੀ ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਆਰਟੀਕਲ 14।

(2) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 33.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਪ੍ਰੀਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ 'ਤੇ, ਉਹ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਸਾਰੇ ਕੇਸੀਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਅਵਾਰਡ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1972 ਦੀ **ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 2608 ਵਿੱਚ** 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਨੂੰ **ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ**।

ਆਈ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, **ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।**

ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋ ਮਿੱਤਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 **ਲਈ**।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਵਾਸੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਸਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ **ਲਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਰਾਈਡ 3।**

ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐੱਸ. ਲਾਥਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, (ਹਰਿਆਣਾ) ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਲ। ਐਚ.ਐਨ ਮੋਹਤਾਨੀ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਹਰਿਆਣਾ) ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਜੋਂ

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਕੇ ਓਸ਼ਾਲ, ਜੇ.-ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ 1973 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 409 ਅਤੇ 418 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਦੇ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।

The Wara Waryam Singh Co-operative Agricultural Service Society
v. Gurbachan Singh, Patwari etc. (Koshal, J.)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

2. ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਾੜਾ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਵਾੜਾ ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ, ਤਹਿਸੀਲ ਜ਼ੀਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਤਹਿਤ 21 ਜੂਨ, 1972 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣਗੀਆਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀ ਸਨ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 409 ਆਫ 1973 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ: 418 ਆਫ 1973 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਹੈ।

3. ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਨ. ਮੋਹਤਾਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 9 ਅਗਸਤ, 1973 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।

4. ਇੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ-

ਆਰਟੀਕਲ 14

“14. ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 63"

"63. ਧਾਰਾ 54, 56, 62, 68 ਜਾਂ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਫੈਸਲੇ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

- (a) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਾਂ
- (b) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ, ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (c) ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 63 ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ

ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ, ਉਹ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰਤਾ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਵਿਵਾਦ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਮਿਸਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਅਵਾਰਡ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ

The Wara Waryam Singh Co-operative Agricultural Service Society
v. Gurbachan Singh, Patwari etc. (Koshal, J.)

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਪਰੀਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਤਿੰਨ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:

“ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਰਜਿਸਟਰਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਾਰਾਇਣੀ ਅੰਮਾ ਕਾਰਥਿਆਨੀ ਅੰਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਕੇਰਲਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 76, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਿਲਾਇੰਸ

(1) ਏਆਈਆਰ 1972 ਕੇਰਲਾ 93.

The Wara Waryam Singh Co-operative Agricultural Service Society
 w. Gurbachan Singh, Patwari etc. (Koshal, J.)

ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਕੋਟਰਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਐਂਡ ਲੈਂਡ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 5, ਜੋ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਗਿਣਤ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸੇ, ਜੇ, ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, **ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ**, ਧਾਰਾ 14 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਸਿਰਫ਼, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ **ਰਾਜ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ** ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 76, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਦੂਰ ਕੀਤਾ।

ਛੋਟੇਲਾਲ ਵਨਰਾਵਨ ਕੱਕੜ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 (3) ਗੁਜਰਾਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ **ਉਲਟ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।** ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੁੜ ਕਵਰੇਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 103(ਬੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 93 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 102 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1581
- (3) ਏਆਈਆਰ 1973 ਗੁਜਰਾਤ 159

ਉਹ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 103 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਮਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਡੀਮਡ ਡਿਕਰੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

* * * * *

*

*

*

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋ ਉਪਾਅ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਦੱਸੋ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ '14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਲਟਾ।

5. ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। . ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।"

The Wara Waryam Singh Co-operative Agricultural Service Society
 v. Gurbachan Singh, Patwari etc. (Koshal, J.)

ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ * ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ, ਆਦਿ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਖੁਦ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 'ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ "ਇਸ ਪੱਖੋਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀਏ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਣਾ"। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ- ਪ੍ਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ" ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਧਾਰਾ "ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ" ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ **ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।** "ਇਸ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ "ਇਸ ਭੇਖ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ **ਨਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੇ** ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੋਣ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

6. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੱਟਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ.

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1973 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰਬਰ 3238.

7 ਅਗਸਤ 1974 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ (1953 ਦਾ X)— ਸੈਕਸ਼ਨ 24— ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਰੁਲਜ਼, 1956— ਨਿਯਮ 2— ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 75 ਅਤੇ 82— ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ 27— ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਇੱਕ ਸਰਕਲ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਭਾਵੇਂ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਜਾਂ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ "ਤੁਰੰਤ" ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ - ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1877 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 82(1) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਅਧੀਨ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ / ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਪਹਿਲਾ ਦਰਜਾ, ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸੈਕਿੰਡ ਗੀਆਡਾ ਵਰਗੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸੈਕਿੰਡ ਗ੍ਰੇਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਲ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫਸਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਖੇਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ

'671

I.L.R. Punjab and Haryana

(1976)1

ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ